

РЕШЕНИЕ

№ 7037

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7799** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Матео 69“ ООД – [населено място], чрез пълномощника адв. Т., срещу решение №20046499/06.07.2022 г., постановено по НАХД №11834/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 21-ви състав, с което е потвърден електронен фиш серия К №2519603 от 19.01.2019 г., с който на О. А. Б., в качеството му на законен представител на „Матео 69“ ООД е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв., за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението е незаконосъобразно и необосновано, постановено при нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост, при непълнота на доказателствата и неправилна преценка на същите. Сочи се, че от събраните при въззивното съдебно следствие доказателства, не се установява по безспорен и категоричен начин, както наличието на обективната страна на административните обвинения, така и тяхното авторство от страна на касатора. Настоява се, че контролирания съд не е извършил анализ и преценка на събраната доказателствена маса, не е изложил фактическите и правни изводи, относно релевантните за повдигнатите от административния орган

нарушения обстоятелства. Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено, както и за присъждане на разноски.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ - Отдел „Пътна полиция“, редовно призван не изпраща представител и не взема становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно.

В производството пред въззивната инстанция е установена правилно следната фактическа обстановка:

На 19.01.2019 година около 14.18 часа лек автомобил “Тойота Х.“, с рег. [рег.номер на МПС] се движел в [населено място], [улица]срещу център „М. Л.“, с посока на движение от Телевизионна кула към посолство на Румъния с 84 км/ч при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място. Нарушението било установено със стационарна видео-радарна система за наблюдение тип Sitraffic L. E. 400. Приложен е снимков материал като веществено доказателство, от който е видно марката и регистрационния номер на процесното МПС.

С оспореното решение СРС е потвърдил ЕФ серия К №2519603, издаден от СДВР, с който на касатора за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 400 лв., на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП. СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е минало периодична техническа проверка. Решаващият съд не е възприел възражението на жалбоподателя, че не е конкретизирано в какво си качество е санкционирано дружеството „Матео 69“ ЕООД. Приел е, че видно от представеното свидетелство за регистрация част 1 като ползвател на МПС е вписано дружеството-касатор и в този смисъл следва да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на законния представител на ЮЛ-ползвател, а не на собственика „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД. Според изводите на СРС процесният електронен фиш е издаден при формално спазване на законовите изисквания и съдържа посочените в чл.189, ал.4 ЗДвП реквизити.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 21-ви състав е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно

установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

След установяване на собственика на лекия автомобил е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, а касаторът по справката за собственост е посочен като лице, ползвател на МПС. От същата е видно, че „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД е вписано като собственик на свидетелството за регистрация. Именно с цел да бъде избегнато ангажиране отговорността на лизингодателя за нарушения, които са извършени от лизингополучателя или от физическо лице, на което ЮЛ- лизингополучател е предоставило фактическото управление на автомобила, лизингодателят в конкретния случай се е възползвал от предоставената правна възможност в свидетелството за регистрация на МПС изрично да бъде посочен лизингополучателя, ползвател на автомобила.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.1, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство. Следователно касаторът като лице, посочено от собственика на автомобила в Свидетелство за регистрация част I, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство, попада в обхвата на лицата по чл. 188, ал. 2 ЗДвП.

Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като първоинстанционния съд е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона процесуални способности, не/допускането на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, съответно законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, контролирания съд, е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, по който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при съблюдаване на процесуалните правила относно събирането, проверката и анализа на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения. Съдебното решение е съобразено с материалния закон, процесуалните правила и е обосновано. При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, като изложените в същия аргументи не следва да бъдат преповтаряни.

Предвид горното, обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4-5 ЗАНН, чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника се дължат разноски, но същият не е направил искане в тази насока, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 06.07.2022 г., постановено по НАХД №11834/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.